

ONAMENLE

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... INSERTIUNI SI RECLAME...

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI

Se primesc in străinatate: La D-nii Haasen- stein & Vogler in Vienna...

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele republicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Curso de București, 18 Martie.

Table with exchange rates for various locations like London, Vienna, Berlin, etc.

Curso de Viena, 30 Martie.

Table with exchange rates for Vienna, including gold and silver prices.

Curso de Berlin, 17 Martie.

Table with exchange rates for Berlin and other German cities.

Calendarul zilei

Marti 22 Martie. Patronul zilei: S. Iacob Episcopul. Resaritul soarelui: 5 ore 41 min.

PLECAREA TRENURILOR

Table listing train departure times for routes like Bucuresti-Suceava, Bucuresti-Giurgiu, etc.

IRI TELEGRAFICE

A LE TIMPULUI

(Agenia Havas).

Serviciul de la 29 Martie, 4 ore seara.

Viena, 30 Martie.

Presse nu crede, că Anglia ar a- inienție de a face războiul, dar e cu înță, ca dominaținea Constantinopolului...

Remdenblatt, zice: Ceea ce trebuie să Austria în toate împrejurările, e a împotriva rusești să se retragă de la Peninsula balcanică...

„Times” crede, că numirea marchizului de Salisbury, e fapt împlinit. Apoi dăca această numire trebuie privită ca o garanție...

Viena, 30 Martie

„Times” crede, că numirea marchizului de Salisbury, e fapt împlinit. Apoi dăca această numire trebuie privită ca o garanție...

Galati, 30 Martie,

În urma demisionii lui lord Derby mai multe case a pieței Galaților au primit la comitanții lor din Londra ordinul să retrage la Sulina, corăbiile ce le așază pe Dunăre.

Serviciul de la 29 Martie, 9 ore dimineața.

Londra, 30 Martie.

Camera comunelor.—Marchizul de Har- ington arată, că ar fi nesuficient de a se publica numai corespondența cu Rusia. Guvernul trebuie să mai comunice camera și corespondența, ce a avut-o cu Germania, cu Austria și cu celelalte puteri...

Londra, 30 Martie.

D. Northcote răspunde, cum cabinetul și examinat numai cel din urmă răspuns al Rusiei, cu data de 27. Resultatul deliberanților a fost mobilizarea rezervelor. Lord Derby și-a dat imediat demisia. Documentele, ce se vor publica mâine, conțin

mai multe date nu numai privitoare la Rusia ci și la celelalte puteri. D. Northcote sperază, că adunarea va amâna discuținea până ce documentele i se vor fi comunicat. El cere, ca mesajul regelui să fie discutat joia viitoare. Guvernul e de e de părere, că a sosit momentul pentru a lua măsurile definitive și a face față cheltuielilor celor două oștiri a Turciei și din sud-estul Europei...

Guvernul și-a arătat dorința, ce are, ca ori ce învoială ar interveni se fie întemeiată pe tratatul turco-rusesc și ca acest tratat să formeze baza discuțiilor în congres. Guvernul ar voi să măntină ca cea de-ultimă condiție poziținea sa în calitate de mare putere europeană.

D. Gladstone crede, că trebuie să declare că se prepară a discuta actele guvernului, tendințele și politica sa, înainte de ce guvernul ar fi luat asuprașii o asemenea responsabilitate în fața Europei.

Londra, 30 Martie.

„Morning Post” vesteste, că generalul Ignatieff va vizita probabil Berlinul, Parisul Roma și Londra. Acest jurnal crede, că membri radicali ai camerei comunelor vor face opozitie la chemarea rezervelor.

„Daily Telegraph” zice, că marchizul de Salisbury a lucrat ieri la ministerul de esterne (Foreign-office).

Londra, 30 Martie.

„Times” crede, că numirea marchizului de Salisbury, e fapt împlinit. Apoi dăca această numire trebuie privită ca o garanție, că nu se va adopta nici o măsură de ostilitate contra Rusiei. „Times” adaugă, că această numire va înlesni negociațiunile nouă.

Londra, 30 Martie.

„Morning Post” într’un articol semi-oficial, zice că noia atitudine pe față și rezoluția a Angliei oferă speranțe bune pentru mântuirea păcii. Nu e probabil, că Rusia va stărui să fie nedreaptă, începând o mișcare ostilă, care ar grăbi un război general. „Morning Post” încheie astfel: „Prevedem că rezultatul direct și imediat al noel politice a Angliei va fi să grăbească o tentativă supremă pentru a aplană toate dificultățile și a asigura pacea.”

Londra, 30 Martie.

I se telegrafiază din Viena ziarului „Times” cu data de 29 c. „Cele două puncte de vedere, din care pornesc Austria și Rusia sunt atât de deosebite, în cât posibilitatea unei înțelegeri pare îndolnică. Austria fiind opusă ori-cărei proiect de împărțea a Turciei.

Aceluiași jurnal i se telegrafiază din Belgrad cu data de 29 c. „Seriul și primit ordin din San-Stefano să înainteze cu puteri îndestule asupra Pristinei și Albaniei.”

Londra, 30 Martie.

Lui „Daily Telegraph” i se telegrafiază din Viena cu data de 29 c. „Umbă vorba, că d. de Bismark se aștepte din nou să intronească congresul. Se zice, că d. Bismark ar fi cerut de la Engliera să de-

clare cu precizie ceea ce dorește. Noutăți grave au împiedicat negociațiunile. Comitele Andrassy nu voeste de o cam-dată să dea ascultare nici unei propunerii și de sigur, că întâmplându-se un război anglo-rusesc, el va stărui să obție concesionii, pe cari Rusia acum nu e dispusă să le facă. Comitetul austriac al statului major general a făcut un raport, zicând, că pacea de la San-Stefano ar obliga pe Austria să-și întindă puterea militară asupra Serbiei, Bosniei, a Montenegro și a Albaniei...

Colonla, 30 Martie.

I se telegrafiază din Londra „Gazetei de Colonia” cu data de 29: Consiliul de miniștri a emis alături în unanimitate opinieea, că Anglia nu poate primi condiținea formulată în răspunsul Rusiei, fiind-că Rusia își rezervă dreptul de veto în privirea discuțiilor din partea congresului a deosebitelor puncte din tratatul de pace. Consiliul de miniștri au hotărât apoi, ca rezervele să fie chemate sub steaguri. A hotărât în același timp de-a ocupa Galipoli în cazul când Rusia ar cere prin intermediul Porții ca Engliera să-și retragă flota din marea Marmara. Această din urmă rezoluținea, mai mult de cât cea d’ntăiu a obligat pe lord Derby să-și dea demisia.

Berlin, 30 Martie

Noutatea, ce spunea, că Impăratul Wilhelm ar fi adresat reginei Victoria o scrisoare relativă la participarea Englierei la congres, e neîntemeiată. Dieta s’a închis.

— Serviciul de la 31 Martie, 11 ore dimineața. —

Atena, 30 Martie.

Umbă vorba, că Anglia ar fi cerut Greciei autorizarea de-a așeza un corp de expediție pe teritoriul grecesc și că guvernul grecesc a convocat Camera în sesiune extraordinară.

Paris, 30 Martie.

Birourile Camerei au respins propunerea d-lui Spuller care cerea să se autorizeze Camera de-a rezida la Paris.

Viena, 30 Martie.

D. Brătianu a sosit. Generalul Ignatieff a fost invitat la prânz la Curte. Conte de Andrassy, d. de Novikoff și ministru de război au fost față la prânz.

Berlin, 30 Martie.

„Monitorul” publică schimbările făcute în cabinet astfel precum au fost semnificate deja.

Buda Pesta, 30 Martie.

Camera Deputaților. — Cu ocazia citirii unei petiții, care cere apărarea intereselor amenințate ale Austro-Ungariei, s’a deschis o discuținea asupra chestionii Orientului. Mai mulți oratori au insistat asupra necesității unei acțiuni comune cu Engliera. (Aplause). Președintele consiliului a răspuns că pentru moment nu poate face nici o declarație în această privire.

Serviciul de la 31 Martie 8 ore seara.

Atena, 31 Martie.

Turcii au fost bătâți la Cardita în Tesalia. Turcii au atacat din nou pe insurgenții la Macrinia. Insurgenții după o rezistență eroică, sfârșind muniția au bă-

tut în retragere spre Zagrova. Turcii ocupă Macrinia. Numărul insurgenților din Tesalia e de 9,800.

BUCEURESCI 30 MARTIE 1 APRILIE

Obiceiturile introduse în conducerea afacerilor politice de ministerul, sub a cărui ocărmuire avem fericirea a ne găsi, iad pe toată ziua un caracter din ce în ce mai străni.

În grelele împrejurări în care ne găsim, în ajunul unor gigantice complicațiuni europene cari amenință siguranța, fiindcă chiar poate a atător Statuti, când mai mult de cât ori-când se cere înțelepciune, tact și sânge rece pentru a nu compromite nimic din prezentul sau viitorul nefericitei noastre Romănie, vedem pe miniștrii noștri convocând mereu ședințe secrete peste ședințe secrete ale Adunărilor, în cari, sub pretext de secret, se rostesc de d-lor cuvintele cele mai imprudente, cele mai primejdioase și tot o dată cele mai de prisos. Chiar în ședința publică de mai alături, am auzit pe d. Cogălniceanu, reprezentantul politicei noastre externe, vorbind, în calitate sa oficială și în public, cum nu ar îndrăzni să vorbească între patru ochi și în secretul cabinetului vre-unui diplomat străin.

Ieri, Duminecă, iarăși vedem convocându-se o ședință secretă a ambelor Camere, pentru a li se istorisi impresiunile de călătorie ale unor particulari de curând reînțorși în patria lor, după ce au cutrierat mai multe capitale ale Europei; așteptăm de a afla toate amănuntele acestei ședințe secrete pentru a vorbi mai pe larg de ce s’a petrecut și pentru a da apărășurile noastre asupra inconvenientelor ce prevedem că trebuie să rezulte din asemenea procedări.

În fine, vedem pe d. Ioan Brătianu, președintele consiliului, inspiratorul oficial al politicei cabinetului, cărmaciul vasului, plecând ex-abrupto la Viena și anunțând în Camera că a găsit de cuviință a se duce în persoană pentru a îndeplini o misiune politică.

Nu credem oportun de a ne întinde mai mult asupra acestui subiect; fie-care om cugetător poate vedea îndată urmările îngrijetoare ale unor acturi atât de nepolitice.

Dacă miniștrii actuali au conștiință de ceea-ce fac, și aceasta se va ști pozitiv mai curând sau mai târziu, atunci vor avea o grea socoteală de dat țerei lor, și nu rvinim calificarea ce se va alipi numelor lor.

Dacă ru înțeleg ce fac, dacă nu

ved căile infundate ce au apucat atunci trebuie să mărturisim că nici chiar pe d-lor, de a căror capacitate nici o dată n’am avut vr-oinaltă opinia, nu i-am fi crezut capabili de atâta orbire și de atâta ineptia.

DIN AFARA

Punctul de gravitaținea al situaținei este în Viena. După cum ne spune „N. Fr. Pr.” la 27 Martie, Generalul Ignatieff a fost priimit în audiență de către Impăratul Francisc Iosif, eară după aceea a avut o conferință de 1 1/2 ore cu comitele Andrassy. Despre scopul nepoțiarilor, pentru care a fost trimis Ignatieff la Viena, tot acel ziar comunică un scurt raport, în care se asigură, că deocamdată cel puțin, Comitele Andrassy este hotărât a nu intra în negocierii cu Generalul Ignatieff.

Se asigură, că Generalul Ignatieff are plenipotențe foarte întinse și este autorizat a face Austro-Ungariei oferte foarte importante: i s’a răspuns însă că cabinetul din Viena nu se va pronunța asupra atitudinii și pretențiunilor sale decât atunci, când armele între Rusia și Engliera vor fi în lucrare. Eară această eventualitate pare a fi foarte apropiată. „Nordd. Allg. Ztng.” se pronunță asupra ei prin cuvintele: Ziarele rusești și englezești, pe care suntem obișnuiți a le privi ca dând expresie vederilor ce predominesc în cercurile guvernamentale, nu numai sunt gata de luptă, ci ad și început o polemică atât de aspră, cum nu o vedem decât în ajunul unui război între două mari puteri. Despre un congres — cu Engliera — prin urmare abia mai poate fi vorba.

Despre un congres fără de Engliera deasemenea nu poate fi vorba, de oare ce atât Franța, cât și Italia au grăbit să declare, că nu vor lua parte la congres, de cât dacă vor fi de față toate puterile.

Despre armările Englierei „Augst. Allg. Ztng.” comunică următoarele: „Vre-o 80,000 oameni sunt gata în tot momentul pentru plecare. Pentru război, după declaraținea făcută de Comandantul suprem, Ducele de Cambridge, Engliera poate conta pe regimentele de miliții, precum și pe un contingent de 20,000 voluntari. Numărul voluntarilor obligat la serviciu e de 193,000 oameni, mai sunt însă 600,000 voluntari eșiți din serviciu, dintre care cei mai mulți se vor angaja din nou. Contingentul milițiilor e de 135,000 oameni.

După aprecierile ziarelor din Viena și Berlin, Englitera nu contează atât pe armată, cât contează pe banii săi și scopul ei ar fi, nu a face să curgă mult sânge, ci a ruina pe Rusia economică, silind-o să fie tot-d'a-una gata câte-va sute de mii de oameni.

Grăbirea cu care generalul Ignatieff a fost trimis la Viena, este o dovadă, că și până acum Rusia simte sarcina întreținerii armatelor. După știrile mai nouă, generalul Ignatieff va pleca din Viena la Berlin, Paris, Roma și Londra.

Memoriul guvernului Românesc

Publicăm traducerea „României Libere” a Memoriului guvernului român către puterile garante în privința cererii Basarabiei de către guvernul rus:

Maî multe acte diplomatice și chiar declarații directe și oficiale, au arătat guvernului român proiectul guvernului imperial al Rusiei, de a revendica districtele ce poartă numele de Basarabia română. Ca titlu de compensație, Dobrogiia va fi anexată României.

Cabinetul din București, fidel interpret al sentimentelor unanime ale națiunii, datorește țerei și lui însuși de a se pronunța, în mod energic contra acestui schimb a cărui repudiație se bazează pe motivele următoare:

Rectificarea frontierelor în Basarabia, stipulată prin tratatul de la 1856 și înapoierea la principatul Moldovei a unei porțiuni din vechiul său teritoriu pe malul stâng al Dunării, avea de scop satisfacțiunea unui îndoit interes de ordine publică europeană:

1. A asigura liberă navigare a unui fluviu, care formează principala arteră comercială a Europei centrale, încredințând paza acestor guri unei țări de o importanță secundară a cărei constantă deferență pentru interesiunile puterilor, era sigură chiar printr'aceasta.

2. A pune principatele române, grație restituirii parțiale a unei provincii ce le-a aparținut din vechime, în pozițiune de împlini după esigențele topografiei și necesitățile economice, misiunea ce le-a fost dată din consimțământ și în profitul Europei întregi.

Fericita transformare a principatelor și prosperitatea tot-d'a-una crescândă a comerțului dunărean de la 1856, mărturisesc eficacitatea dispozițiilor concertate la această epocă.

Câte-va amănunte vor da la lumină exactitatea acestor afirmațiuni.

Istoria arată, că activitatea comercială a popoarelor țarmurene ale Dunării s'a desfășurat în proporțiune directă cu creșterea sau scăderea contactului lor imediat cu fluviul.

Tratatele din 1812 și 1829 au dat Rusiei mai întâi teritoriul Moldav de dincolo de Prut, și apoi întreaga deltă a Dunării. Este adevărat că rezerve espresse stipulau în favoarea națiunilor țarmurene liberă navigație a fluviului, și că neutralizarea țarmurilor vecini al gurilor rezulta într'un mod practic din acele interdicțiuni dictate prin acele tratate. Cu toate acestea mișcarea comerțului pe Dunărea de jos, ca lovită de amorteală, devine timidă până la esces. Ea nu și reia energia espasiunii sale și libertatea esportului său. de cât după tratatul de la 1856.

Esameul atentiv al influenței, exercată prin întinderea, sau micșorarea teritoriului principatelor dunărene, nu numai asupra stărei lor economice individuale, dar înă asupra împreunărei traficului european pe Dunăre, permite de a constata bruscele fluctuațiuni aduse prin schimbările de dominațiune asupra țarmului stâng al fluviului. Ast-fel Moldavia e căzută în cea mai tristă

amorteală în urma pierderii Basarabiei la 1812, pe când la 1820 Valahia a tras din recumpărarea orașelor și teritoriilor Brăila, Giurgiu și Turnu, cele mai prețioase avantaje.

Poseziunea normală și fără stăvile a țarmului stâng al fluviului de la porțile de fier până la gura sa, nu cu bucați de pământ de aparență specioasă și de realitate parcară, ci cu districtele, cari dau acelei posesiuni valoarea sa utilă, a avut în tot-d'a-una ca corolariu aproape matematic pentru România, un elan repede și continuu al comerțului, industriei și culturii sale interioare.

Din contră, când teritoarele țarmurene au fost sustrate de la dominațiunea lor, principatele au încercat perturbațiuni profunde, nu mai puțin funeste propriilor lor interese, cât și intereselor în genere ale Europei.

Ast-fel diferitele guverne române, pe rând unul după altul, beneficiare sau victime ale modificărilor săvârșite, au mărturisit, cea mai viuă gratitudine către puteri, când instrumentele politice generale sau isolate, relativ la liberarea și integritatea solului român, asigurau prosperitatea sa, s'au simțit dureros atinse când vedeau ciuntită o proprietate, a cărei legitimitate repausa pe dreptul istoric și pe dreptul natural.

Ast-fel protocolul din 6 Ianuarie 1857, care reducând bine facerile operei de la 1856, a sustras Moldovei delta Dunării, spre a o anexa imperiului otoman, a ridicat dreptele plângeri ale Românilor.

Acest protocol vătămă în mod grav interesele locale, și mai mult nimicea efectele salutare ale principiului logic, care își propusese de a garanta neutralitatea Dunării de jos, conferind la două principate române paza acestor guri, a comerțului european.

De atunci până astăzi România a refuzat în mod periodic reclamările sale în această privință, și împotrivirea persistentă a justiției de care s'a lovit în tot-d'a-una, a fost una din cauzele principale ale ultimelor evenimente întâmplate între principatul României și Turcia. Rusia, căreia Valahia recunoșcătoare datoresce suprimarea fortărețelor turce de pe țarmul stâng, a putut să aprecieze de la tratatul de la Akerman, cari erau pentru principate condițiunile cele mai propice pentru existență și dezvoltare, și ce importanță capitală prezintă pentru ele liberă posesiune a țarmurilor Dunării.

Acest act de echitate și prudență politică, precursor al ideilor, cari au inspirat negreșit pe semnatarele tratatului de Paris a vindeca în parte de lăncezirea în care zăceau principatele, de când armatele otomane se instalase a locui în fortărețele române ale Dunării, și de când Basarabia fu de odată și pentru prima oară smulsa de la Moldavia la 1812. Este drept de a conveni, că de atunci tratatele de la Akerman, Adrianopol și de la Paris, au îmbunătățit în parte situațiunea principatelor și au însemnat succesiv pentru ele date memorabile în calea civilizațiunii și a progresului. România asemenea instruită prin laborioasa sa experiență și prin bine-făcătoarea generosită a Europei, pune un preț eminente pentru mântuirea frontierelor actuale, pe care i le da complete și normale restituirea deltei Dunării.

Schimbul prezent oferit va fi esențialmente prejudiciabil principatului.

E de ajuns într'adevăr de a esamina configurațiunea locurilor, spre a se convinge că pierderea țarmului basarabeian va face penibilă și oneroasă guvernului român mântuirea Dobrogei sub dependența sa, pe care un larg fluviu o separă de corpul țarei, și cu care autoritatea centrală nu va avea alte comunicațiuni, de cât mașinile impracticabile, situate în jos de Calărași și până la Brăila.

A nu descoperi de cât această

față a cestiunii, a nu consulta în afară de orice altă considerațiune a istoriei de drept și de politică generală, de cât interesele materiale economice și administrative ale țerei, se învederează, că părăsirea Basarabiei române, va aduce pentru toată România cele mai supărătoare rezultate, fiindcă achizițiunea Dobrogei nu va mai fi de la pierderea țarmului stâng al Dunării, adevărată și singura cheie a țarmului corespondent, de cât o încercătura, o sarcină și poate un pericol permanent.

Este onre adevărat că schimbarea dominațiunii române pe porțiunea terminală a Dunării va inaugura în profitul României o eră mai frumoasă, dându'i paza exclusivă a gurilor fluviului, al cărei caracter de neutralitate absolută va fi din nou și riguros confirmată?

O favoare așa de restrinsă, o ganțanie pentru neutralizarea Dunării, organizată în ast-fel de condițiuni, nu ar fi de cât iluzorie, căci este învederat, că posesiunea țarmului stâng între Ileni și Ismail, în partea unde ramificarea nu este încă începută, pune circulațiunea fluviului la întreaga discrețiune a oricărei mari puteri militare, stabilită pe acest țarm.

Nu este acesta motivul sagacei circumspecțiunii, ce a determinat Europa a revizui și a rectifica la 1857, prima lucrare a comisiunii internaționale, însărcinată în virtutea tratatului din 1856, de a fixa noile limite între Moldova și Basarabia rusă? Oure marile puteri nu au atribuit României Bolgradul și Tabacul spre a închide ori-ce comunicațiune cu Dunărea prin lacul Ialpuș?

Modificarea actuală proiectată și propusă va destitui dar România de mijloace de acțiune riguros indispensabile, atât pentru desfășurarea sa materială, cât și pentru împlinirea regulată a misiunii de ordine publică, ce i-a fost rezervată.

Ar fi totuși cel puțin imprudență din partea guvernului român, a deveni stăpân pe gurile Dunării și a își însuși responsabilitatea pazel lor, fără a avea ca bază țarmul basarabeian, a cărui dominațiune legitimă i-ar permite singur de a apăra cu eficacitate anexele, a căror posesiune i-ar reveni.

Previuziunea prea justificată prin studiul imparțial al trecutului, a unei zăboviri sigure în mișcarea comerțului dunărean, este în ochii României o amenințare prea de temut, pentru ca toate silințele sale să nu tindă a o risipi. A distruge sau a compromite siguranța liberei circulațiuni pe fluviu, este a paraliza sau a împedica dezvoltarea progresivă a statului român. Datele elocinte ale statistice și noțiunile irecusabile ale topografiei, concurează a arăta dreptatea acestei aserțiuni.

Alături cu aceste argumente curate economice, se pun considerațiuni majore de ordine politică:

Pierderea Basarabiei, după sacrificiile de sânge și de bani, în schimbul cărora România spera o mai bună recompensă, pierderea Basarabiei a doua zi după proclamarea independenței, va produce în țara o sguđuire, ale cărei urmări ar putea să devină desastroase. Aparține Europei, așa de îngrijită de a face stabilă o pace dorită prin voința și nevoile tuturor, de a înlătura pericolul unor noi tulburări în Orient.

Ast-fel e aspectul cestiunii, pe care guvernul român, ține mai seamă să-l semnaleză bine-voitoarei atențiuni și perspicacității luminate a cabinetelor europene.

Cea mai scumpă dorință a sa, e de a conserva leal și de a împlini cu demnitate postul de onoare, ce i-a fost desemnat la gura marelui canal, prin care se face comerțul Europei centrale cu Orientul.

Este dar o datorie imperioasă pentru cabinetul din București, să declare puterilor cari, la 1856, au avut încredere în națiunea română, că în nona pozițiune, creată de curenđ României, prin valoroasele sale sacrificii, posesiunea Basarabiei și a Deltei dunărene poate singură să

consolideze principatul în independența sa. Prin aceste s'ar asigura un succes real la împlinirea misiunii ce i-a fost încredințată de la 1856 prin prezătoare liberalitate a Europei, de a fi paza energică și fidelă a liberei navigațiuni pe Dunărea de jos.

București, 25 Febr. (9 Martiu) 1878. (Orient)

DESPRE PARTIDELE POLITICE *)

III (Urmare)

Este în adevăr o idee foarte răspândită și foarte acreditată că în general partidul progresist este cel mai bun, cel mai generos, cel mai civilizator. Nici o eroare nu este mai periculoasă; ea naște dintr'o vedere superficială; fără îndoială societățile cele mai prospere și mai bine guvernate sunt acelea în care civilizațiunea este ajunsă la un grad mare de dezvoltare, instrucțiunea și moralitatea întinsă și marea majoritate a cetățenilor integri și capabili exercită suveranitatea și controlul. Dar cauza pentru care o astfel de societate este prosperă nu e întinderea drepturilor politice la toți, ci capacitatea tuturor de a le exercita: societatea e prosperă nu pentru-că drepturile politice sunt întinse, ci pentru-că majoritatea cetățenilor se compune de oameni culti și integri și întinderea drepturilor politice nu e de cât o consecență necesară a prosperității și a culturii generale.

Instituțiunile cele mai bune sunt acelea care dau suveranitatea în mâna părții celei mai cultivate și mai întregi a societății. În societățile barbare această parte este foarte restrinsă: omul barbar se conduce de instinctele sale, se ocupă de trebuințele neapărate ale vieții materiale și nu e în stare să se înalțe la concepțiuni generale—dar în societățile civilizate, partea capabilă și integră a națiunii este din zi în zi mai numeroasă. În cele d'antăi guvernul cel mai bun este monarchia absolută, pe când în cele din urmă este democrația, și precum monarchia absolută ar fi un guvern rău în societățile cele civilizate și partidă monarchică e o partidă rea, tot așa guvernul democratic ar fi un rău guvern în o societate barbară și partidă democratică o partidă pernicioasă.

Acest adevăr este așa de energic, în cât istoria mai nu presentă nici un exemplu de o monarchie absolută într'un stat înaintat în civilizațiune, sau de o democrație într'un stat cufundat în barbarie; afară numai de se va lua de normă momentele de crisă și de violență.

Partidul progresist este deci cel mai bun numai atunci când instituțiunile atribue suveranitatea la un număr restrâns de cetățeni într'o societate în care mai mulți cetățeni sunt capabili de a le exercita. Când însă instituțiunile dau suveranitatea tocmai în mâna acelor ce nu sunt capabili de a le exercita, atunci partidul conservator este cel mai bun.

Și când din nenorocire partidul progresist triumfă, când se lasă suveranitatea să cadă în mâinile oamenilor incapabili de a pricepe și de a deslega chestiunile cele mari naționale, atunci societatea suferă, căci suveranitatea se exercită nu de

cetățenii cărora s'a dat — căci nu știe nu poate governa—ci de burătorii fără scrupul cari și meserie din a'i exploata.

Și tocmai aceasta se întâmpină Atenei cât și Romei. Și cu acestea dacă vre odată o societate a avut dreptul să se încreadă în capacitatea politică a tuturilor țenilor, sunt fără îndoială societățile ateniană și romană! Aceste niște aristocrații adevărate, că număr mic de cetățeni erau serviți un număr mult mai mare de sclavi, dominau o lume întreagă de conșii și de aliați. Instrucțiunea era răspândită cu o profuziune de care mea nu a mai văzut exemplu. Atena mai ales, bogatul și sârtaș primeau aceeași instrucțiune, astău aceeași profesori, trăeau în aceeași locuri publice, prin teatre, pe locuri, în piață, în sfârșit unde ascultați pe oratorii cei mai mari auzit bătrâna Europă.

Și cu toate acestea Atena și Roma plătiră cu ruina lor această eroare gravă de a declara egalul cel învățat cu cel neînvățat, pe cel întregu cu cel neonest, pe cel rău cu cel rău!

Pentru că această falsă idee stinsă acea sfântă emulațiune personală bine pe care o întreținea ideea ritului personal!

În resumat în lumea cea veche partidele s'au format după această nevoie: cine trebuie să exercite suveranitatea? Două răspunsuri estro s'a dat: unii au zis monarchia și virtutea misiunii ei providențiale alții au zis: toți cetățenii în virtutea egalității ce trebuie să existe între dănsii. Și între punctul un al monarchiei și cercul cel vast al demagogiei o mulțime de cercuri tră unele într' altele și care constituit diferitele partide la diverse epoce cele mai apropiate fiind neîncetat în luptă și constituind, și mai strimț partidul conservator, și mai larg partidul progresist. În această mulțime de glasuri două se distosebesc mai ales: suveranitatea familiilor strălucite și suveranitatea meritului personal, ideea aristocratică și ideea democratică.

(Va urma).

Textul autentic al tratatului de pace de la San-Stefano.

Preliminaires de Paix.

* Sa Majesté l'Empereur de Russie et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, au mis du désir de rendre et d'assurer a Leurs pays et a Leurs peuples les bienfaits de la paix, ainsi que de prévenir toute nouvelle complication, qui pourrait la menacer, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, l'effet d'arrêter, conclure et signer les préliminaires de la paix:

Sa Majesté l'Empereur de Russie d'un part—le comte Nicolas Ignatiev, Aide-de-Camp général de Sa Majesté Impériale, Lieutenant-Général, Membre du Conseil de l'Empire, décoré de l'ordre de St. Alexandre Newsky en diamants et de plusieurs autres ordres russes et étrangers; et le Sieur Alexandre Nelidow, Chambellan de la Cour Impériale, Conseiller d'Etat actuel, décoré de l'ordre de St. Anne de 1re classe avec les glaives et de plusieurs autres ordres russes et étrangers; et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans de l'autre — Sauf Pacha, Ministre des Affaires Etrangères, décoré de l'ordre de l'Osmanli en brillants, de celui du Medjidié de 1re classe et de plusieurs ordres étrangers; et Sadoullah Bey, Ambassadeur de Sa Majesté près la Cour Impériale d'Allemagne, décoré de l'ordre du Medjidié de 1re classe, de celui de l'Osmanli de 2-me classe et de plusieurs ordres étrangers.

*) Din „Convorbiri Literare.”

après avoir échangé leurs pleins pouvoirs en bonne et due forme, sous des articles suivants :

Afin de mettre un terme aux conflits entre la Turquie et le Monténégro, qui sépare les deux États, conformément à la carte ci-jointe, la réserve ci-après, de la manière suivante : De la montagne de Dobro Polje, la frontière suivra la ligne indiquée sur la carte de la Conférence de Constantinople, par Bilek. De là, la frontière ira à Gatzko (Metochia) et partira au Monténégro et affluent de la Piva et de la Tara, au Nord par la Drina, jusqu'à confluent avec le Lim. La frontière de la Principauté suivra cette rivière jusqu'à Prijepolje et se dirigera à Sakha-Planina (laissant à l'ouest au Monténégro), en englobant Plava et Gusinje, la ligne suivra la chaîne des montagnes par Paklen, et le long de la frontière du Nord par la crête des monts Baba-vrk, Bor-vrt jusqu'au sommet élevé de Prokleti. De ce point se dirigera par le sommet de l'Éclair et ira en ligne droite au lac Ijé. Partageant Ijé en Ijé et Ijé, la frontière traversera le lac de Scutari et ira à la mer. Niksit, Gatzko, Glogoritz, Zablak et Antivari au Monténégro. Une commission sera nommée dans laquelle seront représentés le Monténégro, la Sublime Porte et le gouvernement de la Principauté, en attendant sur les lieux, au tracé général, les modifications qu'elle croira nécessaires au point de vue des intérêts et de la tranquillité des populations auxquelles elle accordera de tels avantages reconnus nécessaires. La Commission de la Boyana ayant tenu un lien à des contestations entre la Sublime Porte et le Monténégro, d'un règlement spécial qui sera établi par la même commission eu-

La Sublime Porte reconnaît l'indépendance de la Principauté du Monténégro. Une entente entre le Gouvernement Impérial de Russie, le Gouvernement Ottoman et la Principauté du Monténégro déterminera ultérieurement le caractère et la forme des relations entre la Sublime Porte et la Principauté en ce qui touche notamment l'envoi d'agents monténégrins à Constantinople et dans certaines localités de l'Empire Ottoman, où la nécessité en sera reconnue. L'extradition des criminels réfugiés sur l'autre territoire et la restitution des Monténégrins, voyageant dans l'Empire Ottoman, aux autorités ottomanes suivant les lois du droit international et les traités conclus concernant les Monténégrins. Cette convention sera conclue entre la Sublime Porte et le Monténégro pour régler les questions se rattachant aux rapatriements des habitants des confins des pays et aux ouvrages militaires sur les confins. Les points, sur lesquels une entente ne pourrait être établie, seront résolus par l'arbitrage de la Russie et de l'Autriche-Hongrie. Dorénavant, toute discussion ou conflit, sauf le cas de réclamation territoriale—la Sublime Porte et le Monténégro abandonneront tout droit de leurs différends à la Russie et à l'Autriche-Hongrie, qui devront statuer arbitralement. Les troupes monténégrines seront tenues d'évacuer le territoire non compris dans la description indiquée plus haut, dans le délai de dix jours à partir de la signature des préliminaires de paix.

III. La Serbie est reconnue indépendante. Sa frontière suivra le thalweg de la Drina en laissant le Petit-Zwornik à la Principauté et en longeant une limite jusqu'aux sources du Dezevo près de Stoilac. De là, la frontière suivra le cours de ce ruisseau jusqu'à la rivière Raska, et puis le cours de celle-ci jusqu'à Novi-Bazar. De Novi-Bazar, remontant le ruisseau qui s'appelle les villages M. kinje et Trgovici, la source la ligne frontière sera établie par Bosur Planina dans la vallée de la Drina et descendra le ruisseau qui s'appelle cette rivière près du village de Enaite, elle suivra le cours de la rivière Ibar, Sitovitz, Lab, et du ruisseau jusqu'à sa source (sur la Grande Planina). De là, la frontière suivra les hauteurs qui séparent les eaux

de la Kriva et de la Vétornitza, et rejoindra, par la ligne la plus courte, cette dernière rivière à l'embouchure du ruisseau Miovatzko pour remonter celui-ci, traverser la Miovatzko Planina et redescendre vers la Morava près du village de Kalimanci. A partir de ce point la frontière descendra la Morava jusqu'à la rivière Vlossina, près du village Stalkovtzi — en remontant cette dernière ainsi que la Liuberzda et le ruisseau Koukavitz, passera par la Suka Planina, longera le ruisseau de Vrylo jusqu'à la Nisava et descendra la dite rivière jusqu'au village de Kroupatz, d'où elle ira rejoindre, par la ligne la plus courte, l'ancienne frontière Serbe au Sud-Est de Karaoul-Baré, pour ne plus la quitter jusqu'au Danube. Ada-Kulé sera évacuée et rasée. Une commission Turco-Serbe établira sur les lieux, avec l'assistance d'un commissaire Russe, le tracé définitif de la frontière, dans l'espace de trois mois, et règlera définitivement les questions relatives aux îles de la Drina. Un délégué Bulgare sera admis à participer aux travaux de la commission, lorsqu'elle s'occupera de la frontière entre la Serbie et la Bulgarie.

Art. IV. Les musulmans qui possèdent des propriétés dans les territoires annexés à la Serbie, et qui voudraient fixer leur résidence hors de la Principauté, pourront conserver leurs immeubles en les faisant affermer ou administrer par d'autres. Une commission Turco-Serbe, assistée d'un commissaire Russe, sera chargée de statuer souverainement, dans le courant de deux années, sur toutes les questions relatives à la constatation des propriétés immobilières, ou des intérêts musulmans seraient engagés. Cette commission sera également appelée à régler, dans le terme de trois années, le mode d'aliénation des biens appartenant à l'État ou aux fondations pieuses (vacouf) et les questions relatives aux intérêts des particuliers, qui pourraient s'y trouver engagés. Jusqu'à la conclusion d'un traité direct entre la Turquie et la Serbie, déterminant le caractère et la forme des relations entre la Sublime Porte et la Principauté, les sujets serbes, voyageant ou séjournant dans l'Empire ottoman, seront traités suivant les principes généraux du droit international. Les troupes Serbes seront tenues d'évacuer le territoire non compris dans la circonscription indiquée plus haut dans le délai de quinze jours à partir de la signature des préliminaires de paix.

Art. V. La Sublime Porte reconnaît l'indépendance de la Roumanie, qui fera valoir des droits à une indemnité à débattre entre les deux parties. Jusqu'à la conclusion d'un traité direct entre la Turquie et la Roumanie, les sujets Roumains jouiront en Turquie de tous les droits garantis aux sujets des autres Puissances Européennes.

Art. VI. La Bulgarie est constituée en Principauté autonome, tributaire, avec un Gouvernement Chrétien et une milice nationale. Les frontières définitives de la Principauté Bulgare seront tracées par une commission spéciale Russo-Turque avant l'évacuation de la Roumanie par l'armée Impériale Russe. Cette commission tiendra compte dans ses travaux, pour les modifications à introduire sur les lieux au tracé général, du principe de la nationalité de la majorité des habitants des confins, conformément aux bases de la paix, ainsi que des nécessités topographiques et des intérêts pratiques de circulation pour les populations locales. L'étendue de la Principauté de Bulgarie est fixée, en traits généraux, sur la carte ci-jointe, qui devra servir de base à la délimitation définitive. En quittant la nouvelle frontière de la Principauté serbe, le tracé suivra la limite occidentale du caza de Wrania jusqu'à la chaîne du Karadagh. Tournant vers l'Est, la ligne suivra les limites occidentales des cazas de Koumanovo, Kotchani, Kalkandelen, jusqu'au mont Korab; de là, par la rivière Welatchitza jusqu'à sa jonction avec le Drine Noir. Se dirigeant vers le Sud par le Drine et après par la limite occidentale du caza d'Ochride vers le mont Linar, la frontière suivra les limites occidentales des cazas de Gortcha et Starovo jusqu'au mont Grammos. Ensuite, par le lac de Kastoria, la ligne frontière rejoindra la rivière Moglenitza et, après avoir suivi son cours et passé au Sud de Yanitza (Wardar-Yenidje), se dirigera par l'embouchure du Wardar, et par le Galliko vers les villages de Parga et de Serai-keni; de là par le milieu du lac Bechkaneul à l'embouchure des rivières Stronma et Karason, et par la côte na-

ritime jusqu'au Burgneul; plus loin, partant dans la direction Nord-Ouest vers le mont Tchaltépé par la chaîne du Rhodope jusqu'au mont Kroschowo, par les Balkans Noirs (Kara-Balkan), par les monts Eschekoulatchi, Tchépélon, Karakolas et Ischiklar, jusqu'à la rivière Arda. De là, la ligne frontière sera tracée dans la direction de la ville Tchirman, et laissant la ville d'Andrinople au midi, par les villages de Sagutlion, Kara-hamza, Arnaont-keni, Akardji et Enidjé, jusqu'à la rivière Tekéleressi. En suivant le cours de Tekéleressi et de Tchorlou déressi jusqu'à Soulébourg, et de là, par la rivière Soudjak-déré jusqu'au village de Serguen, la ligne frontière ira par les hauteurs directement vers Hakim-tabiassi, où elle aboutira à la Mer Noire. Elle quittera la côte maritime près de Mangalia, en longeant les limites méridionales du Sandjak de Toultscha, et aboutira au Danube au-dessus de Rassoava.

Art. VII. Le prince de la Bulgarie sera librement élu par la population et confirmé par la S. Porte avec l'assentiment des Puissances. Aucun membre des Dynasties Régnautes des grandes Puissances Européennes ne pourra être élu Prince de la Bulgarie. En cas de vacance de la dignité de Prince de la Bulgarie, l'élection du nouveau Prince se fera dans les mêmes conditions et dans les mêmes formes. Une assemblée de notables de la Bulgarie, convoquée à Philippopolis (Plovdiv) ou Tyrnowo élaborera, avant l'élection du Prince, sous la surveillance d'un commissaire Impérial Russe, et en présence d'un commissaire ottoman, l'organisation de l'administration future conformément aux précédents établis en 1830, après la paix d'Andrinople, dans les Principautés Danubiennes. Dans les localités où les Bulgares sont mêlés aux Grecs, aux Valaques (Koutzo-vlachs), ou autres, il sera tenu un juste compte des droits et intérêts de ces populations dans les élections et l'élaboration du Règlement organique. L'introduction du nouveau régime en Bulgarie et la surveillance de son fonctionnement seront confiées pendant deux années à un Commissaire Impérial Russe. A l'expiration de la première année après l'introduction du nouveau régime, et si une entente à ce sujet n'est établie entre la Russie, la S. Porte et les Cabinets Européens, ils pourront, s'il est jugé nécessaire, adjoindre au Commissaire Impérial de Russie des délégués spéciaux.

Art. VIII. L'armée Ottomane ne séjournera plus en Bulgarie, et toutes les anciennes forteresses seront rasées aux frais du gouvernement local. La S. Porte aura le droit de disposer à sa guise du matériel de guerre et autres objets appartenant au gouvernement ottoman, et qui seraient restés dans les forteresses du Danube déjà évacuées en vertu de l'armistice du 19 (31) Janvier, ainsi que de ceux qui se trouveraient dans les places fortes de Schoumla et de Varna. Jusqu'à la formation complète d'une milice indigène suffisante pour le maintien de l'ordre, de la sécurité et de la tranquillité, et dont le chiffre sera fixé plus tard par une entente entre le gouvernement Ottoman et le Cabinet Impérial de Russie, des troupes Russes occuperont le pays et prêteront main forte au Commissaire en cas de besoin. Cette occupation sera limitée également à un terme approximatif de deux années. L'effectif du corps d'occupation Russe composé de six divisions d'infanterie et de deux de cavalerie, qui séjournera en Bulgarie après l'évacuation de la Turquie par l'armée Impériale, n'excédera pas cinquante mille hommes. Il sera entretenu aux frais du pays occupé. Les troupes d'occupation Russes en Bulgarie conserveront leurs communications avec la Russie non seulement par la Roumanie, mais aussi par les ports de la Mer Noire Varna et Bourgas ou elles pourront organiser, pour la durée de l'occupation, les dépôts nécessaires.

Art. IX. Le montant du tribut annuel que la Bulgarie paiera à la cour Suzeraine, en le versant à la Banque que la S. Porte désignera ultérieurement, sera déterminé par un accord entre la Russie, le Gouvernement Ottoman et les autres cabinets à la fin de la première année du fonctionnement de la nouvelle organisation. Ce tribut sera établi sur le revenu moyen de tout le territoire qui fera partie de la Principauté. La Bulgarie sera substituée au Gouvernement Impérial Ottoman dans ses charges et obligations envers la compagnie du chemin de fer de Rostchouk-Varna après entente entre la Sublime Porte, le Gouvernement de la

Principauté et l'administration de cette compagnie. Le règlement relatif aux autres voies ferrées qui traversent la Principauté est également réservé à un accord entre la S. Porte, le gouvernement institué en Bulgarie et l'administration des compagnies intéressées.

Art. X. La S. Porte aura le droit de se servir de la voie de la Bulgarie pour le transport, par des routes déterminées, de ses troupes, munitions et approvisionnements, dans les provinces situées au-delà de la Principauté, et vice-versa. Afin d'éviter les difficultés et les malentendus dans l'application de ce droit, tout en garantissant les nécessités militaires de la S. Porte, un règlement spécial en établira les conditions dans l'espace de trois mois après la ratification du présent acte, par une entente entre la S. Porte et l'administration de la Bulgarie. Il est bien entendu que ce droit ne s'étendra qu'aux troupes Ottomanes régulières et que les irrégulières, les bachi-bozouks et les circassiens en seront absolument exclus. La S. Porte se réserve aussi le droit de faire passer à travers la Principauté sa Poste et d'y entretenir une ligne télégraphique. Ces deux points seront également réglés de la façon et dans le laps de temps sus-indiqués.

Art. XI. Les propriétaires Musulmans ou autres, qui fixeraient leur résidence personnelle hors de la Principauté, pourront conserver leurs immeubles en les faisant affermer ou administrer par d'autres. Des commissions Turco-Bulgares siégeront dans les principaux centres de population, sous la surveillance des Commissaires Russes, pour statuer souverainement dans le courant de deux années, sur toutes les questions relatives à la constatation des propriétés immobilières, ou des intérêts musulmans ou autres seraient engagés. Des commissions analogues seront chargées de régler, dans le courant de deux années, toutes les affaires relatives au mode d'aliénation, d'exploitation ou d'usage pour le compte de la S. Porte, des propriétés de l'État et des fondations pieuses (vacouf). A l'expiration du terme de deux années, mentionné plus haut, toutes les propriétés qui n'auraient pas été réclamées, seront vendues aux enchères publiques, et le produit en sera consacré à l'entretien des veuves et des orphelins, tant musulmans que chrétiens, victimes des derniers événements.

Art. XII. Toutes les forteresses du Danube seront rasées. Il n'y aura plus dorénavant de places fortes sur les rives de ce fleuve, ni de bâtiments de guerre dans les eaux des Principautés de Roumanie, de Serbie et de Bulgarie, sauf les stationnaires usités et les bâtiments légers destinés à la police fluviale et au service des douanes. Les droits, obligations et prérogatives de la commission internationale du Bas-Danube sont maintenus intacts.

Art. XIII. La S. Porte prend à sa charge le rétablissement de la navigabilité du passage de Soulia et le dédommagement des particuliers dont les biens auraient souffert du fait de la guerre et de l'interruption de la navigation sur le Danube, en affectant à cette double dépense une somme de cinq cent mille francs sur celles qui lui sont dues par la commission Danubienne.

Art. XIV. Seront immédiatement introduites en Bosnie et en Herzégovine les propositions Européennes communiquées aux Plénipotentiaires ottomans dans la première séance de la Conférence de Constantinople, avec les modifications qui seront arrêtées d'un commun accord entre la S. Porte, le gouvernement de Russie et celui d'Autriche-Hongrie. Le paiement des arriérés ne sera pas exigé et les revenus courants de ces provinces jusqu'au premier Mars mil huit cent quatre-vingt, seront exclusivement employés à indemniser les familles des réfugiés et des habitants, victimes des derniers événements sans distinction de race et de religion, ainsi qu'aux besoins locaux du pays. La somme qui devra revenir annuellement après ce terme au Gouvernement Central, sera fixée ultérieurement par une entente spéciale entre la Turquie, la Russie et l'Autriche-Hongrie.

Art. XV. La S. Porte s'engage à appliquer scrupuleusement dans l'île de Crète le Règlement organique de 1868, en tenant compte des vœux déjà exprimés par la population indigène. Un règlement analogue, adapté aux besoins locaux, sera également introduit dans l'Empire, la Thessalie et les autres parties de la Turquie d'Europe, pour lesquelles une organisation spéciale n'est prévue par le présent acte. Des commissions spéciales

dans lesquelles l'élément indigène aura une large participation, seront chargées dans chaque province d'élaborer les détails du nouveau règlement. Le résultat de ces travaux sera soumis à l'examen de la S. Porte, qui consultera le Gouvernement Impérial de Russie avant les mettre à exécution.

Art. XVI. Comme l'évacuation par les troupes Russes des territoires qu'elles occupent en Arménie et qui doivent être restitués à la Turquie, pourrait y donner lieu à des conflits et à des complications préjudiciables aux bonnes relations des deux pays, la Sublime Porte s'engage à réaliser sans plus de retard les améliorations et les réformes exigées par les besoins locaux dans les provinces habitées par les Arméniens et à garantir leur sécurité contre les Kurdes et les Circassiens.

Art. XVII. Une amnistie pleine et entière est accordée par la S. Porte à tous les sujets ottomans compromis dans les derniers événements, et toutes les personnes détenues de ce fait, ou envoyées en exil, seront immédiatement mises en liberté.

Art. XVIII. La S. Porte prendra en sérieuse considération l'opinion émise par les Commissaires des puissances médiatrices au sujet de la possession de la ville Khotour, et s'engage à faire exécuter les travaux de délimitation définitive de la frontière Turco-Persane.

(Va urma).

CAMERA

Sedința de la 18 Martie 1878

Sedința se deschide la ora 1 și jum. d. a., sub președința d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 73 d-ni deputați.

Sunarni ședinței precedente se aprobă. Se acordă concediul d-lor Castroianu și Frunză.

Se trece la comisiunea petițiilor multor cereri de pensuni.

Se dă citire unei petiții din partea mai multor locuitori din București prin cari arată, că din cauză că Dâmbovița nu e canalizată, sufer foarte mult din cauza inundațiilor ei și cer a o canaliza.

Se pune la vot amânarea propusă de d. Fleva, din ședința precedentă, asupra articolului 20 din bugetul ministerului de finanțe, privitor la judecătoria de pace și votarea acestui buget în total, până la votarea titlurilor celor alte bugete și se respinge cu 41 bile pentru, contra 20 din 61 votanți.

D. Nicorecu depune un amendament de a se aloca în buget suma de 472,000 lei la acest articol pentru a se pune în aplicare pe cele din urmă 6 luni ale anului proiectul de lege modificat al judecătoriilor de pace dacă se va vota.

D. Farculescu vorbește contra amendamentului.

Discuțiunea urmează până la orele 5 și jum. la care ia parte d-nii Vernescu și Cantilie contra amendamentului și d-nul ministru de justiție și d-nu Maniu pro; ședința se ridică rămânând a continua discuțiunea în ședința viitoare.

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 1 Aprilie 9 ore dim. —

Viena, 31 Martie

Generalul Ignatiev a plecat îndreptat la Petersburg. După „Montags Revue“ contele Andrassy i-ar fi declarat, că tratatul de la San-Stefano e inacceptabil și i-ar fi precizat cu exactitate în ce consistă interesele austriece. Generalul Ignatiev nu era autorizat a intra în aranjamente. El s'a mărginit a lua act de declarațiunile contelui Andrassy *ad referendum*.

De vânzare la librăria Mihăilescu și Luis: **Geografia de Levasseur**

PENTRU CL. IV GIMNASIALA

traducție de

F. CRASSANU

DEJUN pentru COPII

Pentru a fortifica pe COPII și persoanele slabe de pept, la stomach, sau atinse de chlorose sau anemie, cel mai bun și cel mai plăcut dejun este

RACAHOUT DES ARABES

alimnt nutritiv și reconstruitor, preparat de către Belangrenier.
Depositar în București, la D. F. W. ZÜRNER, farmacist.

ARMATELORU RUSSO-ROMANE
BOUQUET DE PLEWNA
DEDICAT
M. S. Imperatorului ALEXANDRU II
DE
ED. PINAUD
PARFUMOR
37, Boulevard de Strasbourg, Paris
Se află la Parfumerii și Coaforii din Imperiu și din România.
Singurul Depositar al lui A. Pinaud Mignot.

INJECTION BROU hygienique, efficace et prescrite.
La seule guérison sûre.
Se trouve dans toutes les Pharmacies de l'Université à Paris chez Ferré, Pharmacien 102 rue Richelieu, successeur de Brou. A Bucharest Mr. J. W. Zürner, Pharmacien.

PARFUMERIE ORIZA
L. LEGRAND
Parfumerie, Furnizor al tuturor Curții Straine
207, rue St-Honoré, PARIS

SAVON ORIZA
parfumat în moduli celui mai agreabil, celui mai bun și cel mai dulce din sâmburele de leasă după Dr. O. Reyer.

CRÈME ORIZA (și Ninoni de Lenclos) pentru a albi, a îndulci, a da transparență pielii și a-i conserva în necurmată junca distrugându-i săbăriturile.

ORIZA-LACTE (lojuno emulsivă) pentru a da pielii netăgire, a distruge piatrurile și a evita săbăriturile obrazului.

EAU TONIQUE QUININE L. LEGRAND & POMMADE AU BAUME DE TANNIN
Pentru a curăța capul și pentru a-i face să crească în forțe părul timp (succesul sigur)
Aceste produse se găsesc la principalii vânzători de parfumerii și la coafori.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS
PALATUL „DACIA”
și la toate librăriile din țară
se află de vânzare:

METODA DE CURA NATURALA
drept contrast la
VĂTĂMĂRILE PRACTICE MEDICALE
Singura și sigura pază contra morții premature și lăngăzirei cronice de
Aug. Wilh. König.
PREȚUL 2 LEI NUOI.

REGULILE CE TREBUE PĂDI
pentru a
AJUNGE LA O BATRANETA INALTA
PREȚUL 50 CENTIM.

JOSEF GRÜNBAUM
LA BELLE JARDINIÈRE
20, Colțul Bulevardului și Străzii Mogoșoiei, Casele Grecu, 20

Aduce la cunoștința onor. Public că m'am asortat Magazinul cu
MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY și COSTUME COMPLETE
Pantalone de fantazie din diverse Stoffe.

Tot de o dată înștiințat că am primit
CAMAȘI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE
și tot ce există mai modern. Prețurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM
Furnizorul Curții, „A LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardului, 20.

CE SE POATE CAPATA PENTRU 5 FRANCI LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA LINGERIA DIN VIENNA
Calea Mogoșoiei Palais „Dacia”

Pentru 5 franci: 1 Pantalon sedit Camison de Pichet de érnă.
Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles.
Pentru 4 franci 50 bani: 1 părech ismeno bărbătești.
Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce tason.
Pentru 5 franci: 6 gulere pentru bărbați de olandă fină.
Pentru 5 franci: 12 gulere engl., în ori-care fason și mărime.
Pentru 5 franci: 6 perechi ciorapi patentate.
Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și spălate.
Pentru 5 franci: 6 prosopce de pânză curată.
Pentru 5 franci: 6 șervete de masă de pânză adevărată.
Pentru 5 franci: 12 șervete albe de ceal.
Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă sedit brodată.
Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme în brodate.
Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată cu dantele.
Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
Pentru 5 1/2 franci: 0 cămașă de noapte de dame.
Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodate pentru cămași de bărbați.
Pentru 8 franci: 1 fustă de pichet de înră.
Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
Pentru 5 franci: 1 față de masă colorată cu ciourul, pentru café.
Pentru 5 franci: 1 cămașă sedit o pereche de ismene de damă, bogat brodat.
Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisat.
Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
Pentru 25 franci: 42 de coși — 1 bucată Chifon franțuzesc.
Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfants en laine couleur.
Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 coși.
Pentru 20 franci: 24 coși Pichet.
Pentru 5-12 franci: 0 flanață sedit o pereche de ismene de lină.
Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Kumburg, de 38-45 coși.
Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coși.
Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coși.
Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste francea.
Pentru 12-35 franci. Plapămă de lină foarte fine.
Atară de articolele menționate se găsește tot d'una trusouri complete.
Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia”
Comandă în districtele însoțite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic conștințios

Epitropia Fondatiunilor Nifon Mitropolitul
D-nu M. I. Constandinescu, arendașul moșii Letea nouă, proprietatea acestor fundațiuni, nechitând arenda pe anul curent; Epitropia, conform art. 2 din condițiunile contractului, scote în vânzare garanția depusă de numitul arendaș, care consistă în 20 obligațiuni domeniiale în valoare de nouă mii lei fie-care, purtând și cupoanele esigibile pe semestrul de Iulie anul trecut și Ianuarie anul curent; în care scop se va ține licitația la cancelaria Epitropiei Strada Filaret No. 2, în ziua de 10 Aprilie viitor orele 12.
Amatori de a cumpăra asemenea efecte publice sunt invitați a se prezenta în arătata și ori la localul cancelariei spre a concura la licitația.
De vânzare. Mai multe mașini invențiunea cea mai nouă și practică, care se poate dirigea fără mașinist după o singură arătare, folositor pentru fie-care proprietar, sunt de vânzare la sub-semnatul.
Unele din aceste mașini sunt în lucrare unde fie-care se poate încredința de practica lor.
Em. Rosenthal
(715 - 0) Strada St. Vineri No. 17.

POMI RODITORI
Cu onoare aduce la cunoștința amatorilor că am de vânzare: 0 colecțiune de copaci roditori, toți copaci alțiși de jos și anume PERI, MERI din speciile cele mai alee și noi din Franța și Belgia, PERSICI din cea mai renumită grădină din Munsteruile și de la producătorul cel mai vestiți, mare parte din speciile ce am de vânzare nu este cunoscută în România și a dat în grădina d-lui Philipescu rezultate remarcabile.
Plante de SMEURĂ ROȘIE și AURIE mare, care fructifică până în toamnă de mai multe ori.
Plante de SPARANGEL foarte productive și care au produs SPARANGEL de o mărime, grosime și gust care a câștigat admirațiunea amatorilor din București și care nu cedă cu nimic celor mai frumoșe producțiuni din Franța.
FRAGI din cele mai renumite speciile engleze și franceze. Mărimea, mare fertilitatea și parfumul lor a făcut admirațiunea amatorilor.
TRANDAFIRI, speciile alee din Franța și Belgia.
SĂMÂNȚA DE CANTALUPI din vestitele speciile ale acestor grădini, în paquete.
GERANIUM, flori mari învâltă și de colorii alee.
Acum fiind momentul plantațiilor rog a se grăbi comanda.
Pentru prețuri și ori ce detalieri a se adresa sub-semnatului.
JEAN VERMEULLIN.
Grădinarul d-lui G. C. Philipescu
Strada Dionisie No. 42, București.

De vânzare, o casă cu 4 odăi pinițe mari, cu grădină și curte spațioasă, strada Linștit No. 33. Informațiuni la redacțiunea acestui diar.
Un profesor de limbele, adevă. Franțeză, Rusă și Română, cunoscent în București, oferă ocupațiunile sels ca profesor, translator la o redacțiune, școlă sau casă particulară. A se adresa la administrațiunea acestui diar.

FRANZ GÜNTHER
à la VILLE DE BRUXELES
Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc
Recomandă magazinul său asortat în tot d'una foarte bine cu rufăria de bărbați și dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru bărbați și dame fine (crops de santé) camison, șervete, broderie dantele, cravate de bărbați și dame, cele mai noi forme și culori, umbrele de sere și de ploie etc. etc. Atrăgând de o dată atențiunea onor. Clientele că din cauza orisei am redus foarte mult prețurile.

NOUL ATELIER DE FOTOGRAFIE și PICTURĂ
I. F. MANDI & Comp.
21, Calea Mogoșoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capsa.
Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime, în modl cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care se oferă un lucru solid frumos cu fidelitate a naturii.

Am perdut șase cupoane Domeniiale a 40 lei fie-care cu No. 6,859, 6,941, 6,942, 6,943, 6,944 și 6,945 plătibile la 1 Ianuarie 1878.
Cel-ce le va fi găsit este rugat a le aduce la sub-semnatul, Sf. Vineri, No. 8 și va primi o recompensă.
Moscu Ascher.
Un profesor de la o academiă din Germania, doresce a preda lecțiuni în toate materiile gimnasiului, școlii reale sau normale, atât pentru băieți cât și pentru fetițe. A se adresa la administrațiunea acestei școli.

PHARMACIA LA „SPERANTIA”
26, CALEA MOGOȘOAI, 26.
DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.
Obiecte de Cauciuc și Articole de Toalete. — Asemenea se angajează a efectua ori-ce comanda din resortul medical.
BRUS.